

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010172
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2517010172.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému A. L., narodenému X.. C. XXXX v F., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov, trestne stíhanému pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 14. marca 2018, č. k. 16T/71/2017- 648, rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného A. L. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany napadnutým uznesením zo dňa 14. marca 2018, č. k. 16T/71/2017- 648 rozhodol tak, že zamietol žiadosť obžalovaného A. L. o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku neprijal písomný sľub obžalovaného a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nenahradil jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dôvodnosť trestného stíhania voči obžalovanému sa od posledného rozhodovania o väzbe nezmenila. Tento záver vyplýva z doposiaľ zadovážených dôkazov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané v súlade s Trestným poriadkom, sú teda procesne použiteľné a pri rozhodovaní o väzbe na ne možno prihliadať. Poukázal na výpoveď obžalovaného, ktorý sa v prípravnom konaní pri výsluchu konanom 03. februára 2017 ako obvinený k spáchaniu skutku priznal, svoje konanie aj oľutoval a ozrejmil motív svojho konania. K spáchaniu skutku sa priznal aj v rámci výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie. Ďalej poukázal na svedeckú výpoveď poškodeného C. G., ktorý uviedol zoznam odcudzených vecí, pričom časť z nich bola dobrovoľne vydaná obžalovaným pred vykonaním domovej prehliadky a tieto aj poškodený C. G. spoznal. O dôvodnosti trestného stíhania obžalovaného nasvedčuje ďalej svedecká výpoveď G. G. (najmä popis páchatela - modrá bunda s kapucňou, čas spáchania skutku), svedecká výpoveď poškodeného Y. H.. Obžalovaného usvedčuje aj svedecká výpoveď F. H. (z výpovede vyplýva jeho stretnutie s obžalovaným, odvoz obžalovaného k T. Y. v D. čomu predchádzalo naloženie tašiek do motorového vozidla obžalovaným), svedecká výpoveď M. M. (z výpovede vyplýva jej stretnutie s obžalovaným a jeho prevoz autom k T.N. v D., čomu predchádzalo naloženie tašiek do motorového vozidla, ktoré boli odnesené do hotelovej izby, pričom videla obsah tašky - náradie), svedecká výpoveď B. L. ako i zápisnica z domovej prehliadky a ohliadky miesta činu. Okresný súd konštatoval, že na uvedenom nič nemení ani fakt, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenil výpoveď a spáchanie skutku poprel a ani to, že i svedok F. H. sa odchyľil od svojej výpovede z prípravného konania. Len na podklade toho nie je možné podľa súdu v tejto fáze konania vysloviť záver, že dôvodnosť podozrenia vo vzťahu k osobe obžalovaného sa rozptýlila do takej miery, pre ktorú by bolo potrebné obžalovaného prepustiť z väzby na slobodu. Ide len o názor obžalovaného, ktorý opomína existenciu dôkazov, ktorého ho nateraz zo žalovanej trestnej činnosti predbežne usvedčujú.

K dôvodom väzby okresný súd uviedol, že tieto boli zdôvodnené už v predchádzajúcich rozhodnutiach o väzbe obžalovaného, od ktorých nenastala v tomto smere žiadna taká okolnosť resp. na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiadny taký dôkaz, ktorý by odôvodňoval zmenu materiálnych dôvodov väzby, či zásadne oslaboval dôvodnosť podozrenia a teda v aktuálnom štádiu súdneho konania sa z pohľadu okresného súdu na dôvodnosti väzby u obžalovaného nič podstatné v jeho prospech nezmenil. V rámci hodnotenia existencie konkrétnych skutočností odôvodňujúcich dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku (že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu) okresný súd poukázal v prvom rade na to, že obžalovaný nemá stále bydlisko. Naposledy býval od 23. decembra 2016 s priateľkou U. T. v T. Y. v D., pričom trvalé bydlisko má evidované len mesto F.. Tiež okresný súd poukázal na to, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v priebehu roka 2016 niekoľkokrát zmenil miesto svojho bydliska. Jeho tvrdenie, že si bude preberať zásielky u svojej matky považoval okresný súd za účelové.

Aktuálne sa proti nemu vedie na Odbore kriminálnej polície OR PZ Nitra pod ČVS: ORP-1787/2-VYS-NR-2016 aj iné trestné stíhanie pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné. Taktiež sa proti nemu vedie trestné konanie na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 15T/55/2016. Síce v prípade týchto konaní platí prezumpcia neviny, no prebiehajúce konania proti obžalovanému znásobujú podľa názoru okresného súdu obavu, že by sa obžalovaný mohol skrývať alebo utiecť, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu.

V rámci hodnotenia existencie konkrétnych skutočností odôvodňujúcich dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil) okresný súd uviedol, že u obžalovaného treba poukázať jednak na fakt, že je nezamestnaný, nemá trvalý zdroj príjmu a páchaním trestnej činnosti si podľa vlastných slov už v minulosti zabezpečoval finančné prostriedky k živobytiu. Ďalej okresný súd zdôraznil, že obžalovaný bol dosiaľ 13 krát odsúdený prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, pričom len 18. februára 2016 bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej poukázal na znalecký posudok MUDr. Pavlíkovej, ktorá konštatovala u obžalovaného syndróm závislosti na viacerých psychoaktívnych látkach s tým, že obžalovaný má k vlastnej závislosti nekritický postoj. Vzhľadom na uvedené okresný súd konštatoval, že u obžalovaného sa jedná o osobu evidentne náchylnú na páchanie majetkovej trestnej činnosti, na ktorú ani predchádzajúce viacnásobné odsúdenia nemali výchovný resp. preventívny účinok. Kombinácia uvedených faktorov tak v danom prípade odôvodňuje obavu, že v prípade, ak by obžalovaný bol prepustený na slobodu, by naďalej pokračovať v trestnej činnosti s cieľom zabezpečiť si prostriedky na živobytie, resp. aj na drogy. Tvrdenia obžalovaného, že povedie už len riadny život, že sa zamestnaná a nebude páchať trestnú činnosť boli okresným súdom vyhodnotené ako nevierohodné, účelové v snahe vyhnúť sa väzbe.

Čo sa týka bodov II. a III. výroku napadnutého uznesenia, okresný súd preskúmal možnosť nahradenia väzby a dospel k záveru, že pre alternovanie väzobného stíhania písomným sľubom obžalovaného ako aj dohľadom mediálneho a probačného úradníka, ktorú možnosť skúmal z úradnej povinnosti, nie sú splnené zákonné podmienky, ani pri možnom uložení primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku. Týmto inštitútmi by podľa súdu nebolo možné eliminovať obavu z úteku obžalovaného, ako aj z pokračovania v trestnej činnosti a to ani pri uložení primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Trestného poriadku. Poukázal na osobu obžalovaného, ktorý je recidivista, so zjavnými sklonmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, ktorý nemá stále bydlisko.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote obžalovaný sťažnosť, v ktorej poukázal na výsledky znaleckých posudkov, ktoré boli negatívne. Poukázal na výpoveď svedka G. G., ktorý opisoval páchatela v čiernej bunde, pritom z kamerových záznamov vyplýva, že mal oblečené bledú bundu. Ďalej poukázal i na výpoveď F. H., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal inak ako v prípravnom konaní a výpoveď svedkyne M.. Podľa jeho názoru poškodení umelo navýšili škodu v prípravnom konaní. Podľa jeho názoru okresný súd mu porušuje jeho základné ľudské práva a slobody. Žiadal, aby krajský súd rozhodol v jeho prospech a opravil tým chybný „rozsudok“.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti obžalovaného proti napadnutému uzneseniu, na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Do väzby bol obžalovaný vzatý v konaní pred súdom uznesením súdu zo dňa 11. decembra 2017, sp. zn. 16T/71/2017, podľa § 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku dňom 10. januára 2018, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 28. marca 2017, sp. zn. 9T/24/2016. Lehota väzby mu začala plynúť dňom 10. januára 2018 o 15:00 hod. a väzbu vykonáva v Ústave na výkon väzby v Leopoldove. Citované uznesenie napadol obžalovaný sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 21. decembra 2017, sp. zn. 5Tos/226/2017, postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Naposledy okresný súd rozhodoval o väzbe obvineného na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05. februára 2018, kedy uznesením sp. zn. 16T/71/2017 postupom podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, zamietol. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku žiadosť obžalovaného o nahradenie väzby písomným sľubom obžalovaného zamietol. Rovnako podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09. februára 2018.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd v danej veci postupoval v súlade so zákonom a správne, keď určil termín procesného úkonu na deň 14. marca 2018, na ktorom rozhodol o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, úkon procesne správne zrealizoval a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

Prvostupňový súd správne vyhodnotil všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa vzťahujú jednak k otázke, či trvá podozrenie zo spáchania trestných činov obžalovaným, ako i v otázke či existujú konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu z úteku obžalovaného a z pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Na základe doposiaľ ustáleného dôkazného materiálu je možné vyvodiť záver, že podozrenie zo spáchania skutku pretrváva. Pokiaľ obžalovaný hodnotí výpovede svedkov a výsledky znaleckého dokazovania treba uviesť, že bude úlohou okresného súdu tieto dôkazy vyhodnotiť jednotlivo i v ich súhrne, avšak dôvodnosť podozrenia ako materiálna podmienka väzby je aj naďalej daná v takej kvalite, ktorá väzobné stíhanie obžalovaného odôvodňuje.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky trvania väzby, prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne a vyčerpávajúco uviedol dôvody, pre ktoré existuje v tomto štádiu trestného konania obava zo správania sa obžalovaného, pre ktoré je u neho daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku. Nakoľko odôvodnenie existencie týchto materiálnych podmienok väzby obvineného je v napadnutom uznesení uvedené vyčerpávajúcim spôsobom, sťažnostný súd bez potreby ich opakovania na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o rozhodnutie prvostupňového súdu o nenahradení väzby obžalovaného písomným sľubom, ani dohľadom probačného a mediačného úradníka, tento výrok je vecne správny a v napadnutom uznesení dostatočným spôsobom odôvodnený. Ani z pohľadu sťažnostného súdu tieto alternatívy nahradenia účelu väzby neprichádzajú do úvahy a to vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý má sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti a ktorý nemá stále bydlisko, nakoľko by neeliminovali obavu z konania obžalovaného, pre ktoré sa obžalovaný nachádza vo väzbe. Pokiaľ ani predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného ten prevýchovný účinok, aby ho odradili od ďalšieho páchania trestnej činnosti, niet prečo predpokladať, že by na dosiahnutie účelu, ktorý sleduje väzba, dostačoval dohľad probačného a mediačného úradníka alebo prijatie písomného sľubu obžalovaného.

Sťažnostný súd napokon uzatvára, že v predmetnej trestnej veci sa koná s osobitnou starostlivosťou a urýchlením, ktorá prislúcha väzobným veciam, keďže hlavné pojednávanie je realizované v tejto trestnej veci na mesačnej báze.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel sťažnostný súd k záveru, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie je vecne správne a konanie, ktoré mu predchádzalo bolo vykonané v súlade so zákonom. Preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku rozhodol o zamietnutí sťažnosti obžalovaného proti napadnutému uzneseniu, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.